

NOTAT

Dato
J. nr.

Notat til Folketingets Europaudvalg

Vedrørende domsafsigelse i sagen "Andersen mod Kommissionen".

Dommens betydning for Danmark

Domstolen har meddelt, at der falder dom i sagen T-92/11, Jørgen Andersen mod Kommissionen d. 20. marts 2013. Sagens udfald er væsentlig for Danmark, da retssagen handler om hvorvidt DSB har modtaget overkompensation, og dermed statsstøtte, fra den danske stat. En dom imod Kommissionen kan i værste fald kan få betydning for den måde, vi i dag opererer med public service kontrakter på. Danmark har derfor fulgt sagen nøje og afgivet både skriftligt og mundtligt indlæg i sagen til støtte for Kommissionen. Transportministeriet og Kammeradvokaten er fortrøstningsfulde i forhold til rettens dom.

Såfremt dommen går imod Kommissionen kan der ske følgende:

- Kommissionen træffer en ny afgørelse,
- Kommissionen vælger at anke dommen til EU-domstolen,
- Den danske stat og evt. DSB vælger at anke dommen til EU-domstolen.

Folketingets Europaudvalg samt Regeringens Udenrigspolitiske Udvalg er tidligere ved notater af 15. august 2011 skriftligt orienteret om sagen. Hermed følger – som praksis foreskriver – en orientering af Europaudvalget forud for domsafsigelsen d. 20. marts. 2013.

Baggrund:

Jørgen Andersen, der ejer busvirksomheden Gråhundbus, har den 10. marts 2011 anlagt annullationssøgsmål ved Retten i Første Instans mod Kommissionen med påstand om annullation af artikel 1, stk. 2, i Kommissionens afgørelse af 24. februar 2010 i sagen om statsstøtte til DSB (C 41/08). Annullationssøgsmålet vedrører DSB's betjening af København-Ystad-ruten og DSB's tilbagebetaling af påstået overkompensation til den danske stat.

Afgørelsen af 24. februar 2010 var kulminationen på en usædvanlig langvarig og grundig statsstøtteundersøgelse af DSB, der begyndte allerede i 2003. I forbindelse med sagen undersøgte Kommissionen den danske stats kontraktbetaling til DSB til bunds. Kommissionen fandt, at der ikke var ydet ulovlig statsstøtte til DSB.

Kommissionen konkluderede dog, at der ikke i kontrakterne fandtes en mekanisme, der gjorde det muligt at tilbagebetale overkompensation. Der blev som et resultat heraf indført en tilbagebetalingsmekanisme – den såkaldte Claw Back-mekanisme – i kontrakterne med DSB med virkning fra regnskabsåret 2010. Mekanismen skal forhindre overkompensation af DSB frem til udgangen af 2014, hvor kontrakterne ophører.

Jørgen Andersen er ikke enig i Kommissionens afgørelse, og han har derfor lagt sag an mod Kommissionen. Stævningen angår 3 forhold:

1. Den danske stats public service definition,
2. Spørgsmålet om DSB har været overkompenseret,
3. Retsgrundlaget for Kommissionens afgørelse af 24. februar 2010.

Ad. 1. Hvad angår den danske stats public service definition er sagsøger uenig med Kommissionen i, at den danske regering kunne klassificere ruten København-Ystad som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse og derved yde støtte til at drive ruten ud fra et public-service hensyn. Sagsøger bemærker, at der blev drevet busdrift på markedsvilkår på ruten.

Den danske regering har i tråd med Kommissionen argumenteret for, at medlemsstater har meget brede rammer for fastlæggelsen af public service-forpligtelser, da formålet er at sikre borgerne lige adgang til særlige ydelser på bestemte vilkår (prisniveau, kvalitet, kvantitet, etc.). Det faktum, at der derved opstår konkurrence mellem public service trafik og et privat selskab har ikke afgørende betydning i den sammenhæng.

Ad. 2. Hvad angår spørgsmålet om hvorvidt den danske stat via kontraktbetalinger har overkompenseret DSB, har sagsøger argumenteret for at Kommissionen begik en retlig fejl ved ikke at pålægge Danmark at tilbagebetale statsstøtte fra DSB.

Den danske stat har i tråd med Kommissionen argumenteret for, at opkrævning af ekstraordinære udbytter hos DSB har betydet, at DSB i praksis ikke har været overkompenseret. Ved indførelse af den omtalte tilbagebetalingsmekanisme blev denne praksis yderligere systematiseret.

Ad. 3. Hvad angår retsgrundlaget for Kommissionens afgørelse har sagsøger argumenteret for, at Kommissionen har anvendt en forkert forordning (forordning 1370/2007 fremfor artikel 14 i 1191/69) til vurdering af statsstøttens forenelighed.

Side 3/3

Den danske stat har argumenteret for, at den rette forordning er anvendt. Yderligere er der argumenteret for, at selv hvis Kommissionen havde anvendt det tidligere gældende retsgrundlag, ville Kommissionen have godkendt den kompensation, der er ydet til DSB, og derfor kan dette ikke føre til en anden konklusion. Det skyldes, at hvis artikel 14 fastsætter materielle grænser for den pris, som staten skal betale ifølge en public service kontrakt, så kan disse grænser ikke være strengere, end hvad der følger af de almindelige principper for kompensation af public service-forpligtelser – således som de er udviklet i Domstolens og Kommissionens praksis, og således som de nu kommer til udtryk i bilaget til forordning 1370/2007.